

Yumiko Motitan kastetodistus 1.4.2001

Syntien anteeksisaamisen armo

Runsaan kymmenen vuoden ajan aikuistumisestani elämässäni tapahtui kaikenlaista onnetonta. Syytin siitä kaikesta äitiäni. Kirosin jopa häntä siitä, etten ollut saanut syntyä ja kasvaa tavallisessa perheessä. Äitinikin oli kasvanut sekavissa perheoloissa ja joutunut käymään läpi myös avioeron. Aivan samalla tavalla minäkin jouduin kokemaan perheväkivaltaa, miehen uskottomuutta ja lopulta avioeron. Minulle jopa suositeltiin menoa shamaanin luo hakemaan apua, ettei tyttärenikin joutuisi saman onnettoman kohtalon uhriksi. Neuvojen mielestä en ollut tarpeeksi palvonut vainajahenkiä ja siksi elämäni oli muka onnetonta. En luottanut moisiin henkimaailman juttuihin, enkä lähtenyt apua sieltä etsimään, mutta koska en myöskään tuntenut Jumalaa, elämäni oli kuin varjossa vaeltamista.

Mutta Jumala näki minut. Eräänä päivänä jostain syystä holtiton elämäni alkoi tuntua tosi vastenmieliseltä ja päätin panna sille pisteen. Vaihdoin työpaikkaa. Aloin työn kotiapulaisena ja ensimmäinen työpaikkani oli Masuda-nimisen kristityn sukulaiskodissa. Näin jälkikäteen ajatellen, ymmärrän, että oli kysymys Jumalan suunnitelmasta. Merkillisellä voimalla Hän tarttui minuun ja johdattaa minua. Työaikana minun annettiin lukea kirjoja. Vaikka en ollut tottunut lukemaan kirjoja, kristityn kirjailijan Ayako Miuran kirjat veivät minut mukanaan.

Eräessä kirjassa törmäsin Joh. 9:1-3 sanaan: "Kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, joka syntymästään asti oli ollut sokea. Hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä: 'Rabbi, kuka on tehnyt syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti syntyä sokeana?' Jeesus vastasi: 'Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan että Jumalan teot tulisivat hänessä ilmi'."

Hämmästyin suuresti, kun tajusin, että minunkin elämässäni olisi kysymys Jumalan teoista.

Pääsin hetkessä vapaaksi karman laina, syyn ja seurauksen lain, kirouksesta.

Väkevästi koin, miten taivaallinen valo tunkeutui sydämeeni. Tajusin, että Jumala on todella olemassa ja Hänen silmänsä katsovat minunlaiseenkin ihmiseen. Ymmärsin, että äitini ja minun suhteeni taustalla olivat Jumalan ajatukset. Elämäni murheet ja pettymyksetkin olivat annettu kasvattamaan minua lujuteen. Minua ei suikaan oltu jätetty heitteille, vaan Jumala rakasti minua. Koska vakuutuin tästä, halusin saada kasteen.

Tästä eteenpäin saan vaeltaa yhdessä Jumalan kanssa. Yksinäinen rakkauden janoinen sydämeni löysi varauksettomasti minua rakastavan sydämen. Minun ei tarvitse enää yrittää omin voimin olla voimakas. Olen päässyt myös vapaaksi siitä raskaasta paineesta, jota kahden lapsen yksinhuoltajana olen kokenut. Syy on siinä, että vaikka taloudellisesti olen yhä tiukoilla, saan olla rikkaan Herran suojeluksessa, saan jättää asiat Hänelle. Vaikka uskonelämässäni varmaan tulee vastaan monia vaikeuksia, saan ottaa asiat myönteisesti Hänen kädestään.

Menneisyyteni oli täynnä monenlaista syntiä, mutta saan ne tunnustaen kääntyä Herran puoleen ja alkaa uuden elämän. Haluan myös kertoa Jumalan rakkaudesta niille ystäväilleni, joiden kanssa elin holtittomasti.